

пазенето на Словото Божие? Миналата бесѣда, когато говорихъ за възкресението, нѣкои отъ васъ почнахте да мислите: „Дали азъ съмъ възсърсналъ, или не?“ Да мислишъ, дали си възкръсналъ, то е материалната страна на нѣщата. Ако ти мислишъ да възкръснешъ по тѣло, то е краятъ на нѣщата, и възкресението всѣкога подразбира физическата страна на нѣщата, на материялния свѣтъ ще възкръснешъ; когато пъкъ Писанието означава нѣщо по-дълбоко—ще оживѣятъ! Животъ—това е единственото нѣщо, което знаете на земята. А какво нѣщо е възкресение, вие не знаете, вие го слушате, и само се въодушевявате отъ него; но живота всички го знаете, всички го усѣшате, чувствувате, то е реалното, то е сжщественото.

И казва Христосъ сега: „По-блаженъ е онзи, който слуша Словото Божие и го пази“. Словото—това е единственото, нѣщо, това е именно разумниятъ животъ, за който трѣбва да живѣемъ. Въ какво седи той?—Въ разумното изпълнение. Вземете нѣкой цигуларъ, налй въ музикалното изпълнение се състои всичко, тъй както законитѣ на музиката изискватъ? Тъй че, когато изпълнява, да е доволенъ и самиятъ цигуларъ, да сж доволни и самитѣ слушатели. Слѣдователно, външната страна на цигулката, този лжкъ може да се изкриви хиляди пжти нагорѣ, надолу—всички тия изкривявания не важатъ, а важатъ ония тонове, които ще излѣзнатъ изподъ лжка, за да се влѣятъ въ душата ви; това, което ще схванете и разберете, то е музика, а този лжкъ, тази цигулка, това сж само условия, при които туй, възвишеното, може да се прѣдаде на душата ви. И, слѣдователно, при сегашнитѣ условия, всички хора мязатъ на цигулки. Цигулки сж хората съпочетири струни, опнати върху тѣхъ, и чакатъ нѣкой да дойде да свири. Сега да не ме разберете криво. Азъ бихъ желалъ тъй да свирите, както Паганини съ цигулката си, да издавате ония божествени тонове, и всѣки, който ви слуша, да каже: „Тази цигулка е отлична“. Цигулката, то е вашето